

ՆԵՐՍԵՍ ՎԱՆԱԿԱՆ

ԽՈՍՔ ԵՐԱՆՏԻՔԻ

Ծնորհակալ եմ քեզանից հավետ և երախտապարտ,
Որ իմ մեջ դեռևս մանուկ հասակից սերմանեցիր դու
Սերը ճշմարտի՜ն, երկյուղն Աստուծո՛ւ,
Օրհնել ուսուցիր անիծելու տեղ,
Աղոթքի կանգնել, որ երբ կամենա, հաղորդվեմ, խոսեմ
Իմ Արարչի հետ:

Սեր սերմանեցիր իմ մատաղ հոգում՝ փոխարեն քննի և ասելության
Ու վստահություն ճերշդեցիր ինձ փոխան կասկածի,
Օգնել ուսուցիր՝ խարդախ լինելու, գողանալու տեղ,
Գութ ու կարեկցանք՝ փոխան մախանքի,
Հույս ճերշդեցիր անհուսությունը դիմագրավելու:
Աղքատության մեջ ինքնասիրությամբ թրծեցիր դու մեզ,
Գոռոզության տեղ մեզ համեստություն ուսուցանեցիր,
Զոհաբերության ոգի տվեցիր փոխան անհագորդ,
Ընչաքաղցության,

Փորձության պահին՝ պատվախնդրություն դու ճերշդեցիր:

Նեղության առաջ սովորեցրիր մեզ չընկրկել բնավ,
Բարկության պահին՝ լինել համբերող և անհիշաչար:

Իմ անձն կավի՜ն ձև ու կերպ տվիր առաքինական,

Այնպես, ինչպես դու ստացել էիր քո ծնողներից:

Ինձ դարձրիր անոթ՝ վերին կոշունքի սպասարկության,
Վառեցիր իմ մեջ ջահը հավատի հանդեպ Արարչի և հայրենիքի՝
Սիրելու ազգն իմ, հարազատներն իմ, լույս ու աշխատանք:

Քեզ բյուր օրհնություն, գոհ եմ Տիրոջից, որ եղել եմ ես
Քո իսկ զավակը և քո միջոցով ծնվել եմ տանջված,
Բայց խաղաղասեր, բայց խաղաղարար իմ ազգի ծոցում:

Եվ ես որպես հայ, իմ ծնված օրից քեզ հետ և բազում
Ազգակիցների,

Բռնադատվել եմ ճաշակելու միշտ դատնություն ու վիշտ,
Դրանով էլ հենց արժանանալով մեծագույն պատվին՝
Դառնալու խոնարհ չարչարակիցը բյուր չարչարանաց
Հիսուս Քրիստոսի: